

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P.W.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 1, 2 i 3 k.k. w zb. z art. 252 § 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 maja 2026 r.

po rozpoznaniu wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego

w Szczecinie

z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt II AKa 114/19,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 17 grudnia 2018 r., sygn. akt III K 302/17

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

odmówić przyjęcia wniosku skazanego P.W. o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie, wyrokiem z dnia 17 grudnia 2018 r., sygn. akt III K 302/17, skazał P.W. na karę dożywotniego pozbawienia wolności za czyn z art. 148 § 2 pkt 1, 2 i 3 k.k. w zb. z art. 252 § 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.

282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd Apelacyjny w Szczecinie, wyrokiem z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt II AKa 114/19, zmienił ten wyrok względem oskarżonego w ten sposób, że:

- przyjął, iż P.W. działał z bezpośrednim zamiarem dokonania zabójstwa,
- na podstawie art. 77 § 2 k.k., zastrzegł, że oskarżony może ubiegać się o skorzystanie z warunkowego przedterminowego zwolnienia najwcześniej po odbyciu 30 lat kary pozbawienia wolności.

W dniu 24 lutego 2026 r. skazany zwrócił się do Sądu Okręgowego w Szczecinie o przyznanie mu obrońcy z urzędu celem wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania karnego w przedmiotowej sprawie, uzasadniając wniosek pojawieniem się nowych świadków oraz dowodów wskazujących na jego niewinność.

Wniosek ten został przekazany według właściwości do Sądu Najwyższego i zarejestrowany pod sygnaturą III KO 108/26.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega wstępnej, formalnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że świadczy ona o jego oczywistej bezzasadności, sąd nie wzywa strony do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego ani nie uwzględnia jej wniosku o przyznanie obrońcy z urzędu – jeśli strona o to wnioskuje. Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie.

P.W. w sporządzonym przez siebie wniosku stwierdza, że nie ponosi winy za przypisany mu czyn. Nie wskazuje przy tym dowodów, potwierdzających prawdziwość jego twierdzeń, nieznanymi wcześniej ani sądowi ani stronom – a więc noszącymi przymiot nowości. Skazany powołuje się za to na fakt prowadzenia przez organy śledcze czynności w czterech innych sprawach, których związek z jego sprawą jest niejasny, oczekując przy tym podjęcia przez Sąd interwencji celem zapewnienia mu dostępu do informacji na temat przebiegu tych postępowań.

Argumentacja wniosku skazanego nie odnosi się zatem do żadnej ze wskazanych w art. 540, 540a albo 540b k.p.k. przesłanek wznowienia. Tymczasem wznowienie postępowania karnego jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, co

oznacza, że obowiązują ściśle określone i restrykcyjne wykładane przesłanki jego stosowania. Jeśli więc w danej sprawie nie zachodzi żadna z precyzyjnie wskazanych wyżej wymienionymi przepisami okoliczności, nie ma podstaw do skorzystania z tej instytucji, nawet jeśli skazany ma subiektywne poczucie, że został potraktowany przez sąd niesprawiedliwie, a nawet jest niewinny.

Należy przypomnieć, że postępowanie sądowe w Polsce jest dwu a nie trzyinstancyjne. Kończy się wydaniem orzeczenia pierwszo lub drugoinstancyjnego – jak w niniejszej sprawie. Tak zwane nadzwyczajne środki zaskarżenia – w tym wznowienie postępowanie - mogą oczywiście prowadzić do wzruszenia prawomocnego wyroku, lecz dzieje się to relatywnie rzadko i tylko wówczas, gdy zajdą pewne szczególne okoliczności. Na podstawie treści złożonego przez skazanego wniosku nie sposób ustalić, by takie okoliczności zaistniały.

Z tego względu zasadne jest odmówienie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego bez wzywania go do usunięcia jego braków formalnych. Z kolei rozpoznanie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu stało się bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]